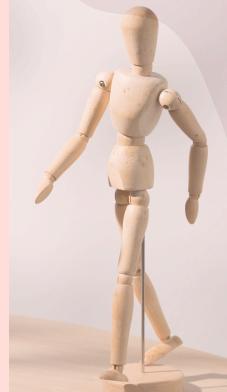

POSTAV SI VELIKONOČNÍ PŘÍBĚH

Čas realizace	1,5 hodiny (dvě vyučovací hodiny)
Cílová skupina	Předškoláci a žáci 1.-2. třídy ZŠ
Charakteristika programu	Žáci poznají pomocí scénického ztvárnění jednotlivé biblické události velikonočního příběhu. Vytvoří si vlastní postavičku a scénické obrazy, které se stanou východiskem pro vyprávění událostí tak, jak si je o Velikonocích připomínají křesťané po celém světě. Pomocí metod dramatické výchovy a vyprávění příběhů se žáci stanou součástí tohoto příběhu, což jim umožní vyvodit základní myšlenky a poselství velikonočních svátků.
Cíle	• žáci se seznámí s velikonočními událostmi • pomocí práce s předmětem a postavičkou (figurkou) se vžijí do biblického příběhu • pojmenují a vyjádří emoce, které vychází z jednotlivých částí příběhu • na základě získaných informací a vlastního prožitku hledají paralelu mezi biblickým příběhem a vlastním životem
Průřezová témata	• velikonoční zvyky a tradice • křesťanství, Židé, Bible • sebepoznání a sebepojetí • komunikace • práce s emocemi • mezilidské vztahy (rozvoj postojů k toleranci, empatii a k harmonickým vztahům) • kolektivní práce, práce ve skupinách

POMŮCKY

- obrázky, které ukazují život v Ježíšově době
- figurky, které lze oblékat (pro každého žáka jedna) - např. dřevěné postavičky z Ikea + postavy pro lektora = Ježíš, voják, Pilát, farizejové
- látky pro oblečení figurek s otvorem na hlavu + provázky/pruhy látek na přepásání figurky
- rekvizity (látky a předměty), které poslouží k vyobrazení 1) slavnostní večeře, 2) odpočinku v zahradě a 3) soudu
- šátek na přehození přes hlavu či ramena pro lektora v roli ženy, která se vrací od hrobu

PODROBNÝ KOMENTÁŘ K JEDNOTLIVÝM AKTIVITÁM

Úvodní hra

- motivační hra

1. Lektor ukáže žákům postavičku (Ikea postavičky). Postupně z nich vytváří jednotlivé postoje. Žáci, kteří stojí volně v prostoru tento postoj vytvoří sami ze sebe.
2. Žáci se rozdělí do dvojic. Lektor vytvoří dvojici postaviček v nějaké společné interakci. Dvojice žáků se postaví do stejných pozic. Lektor tleskne a dvojice rozehrájí/rozpohybují danou situaci, která je z výchozí pozice napadá. Dvojice mohou akci rozehrávat jednotlivě a ostatní je sledují nebo mohou pracovat všechny dvojice současně.

Uvedení do doby

- představení doby biblického příběhu

Lektor ukáže žákům obrázky z Ježíšovy doby a ptá se jich, co na nich vidí. Co je tam jiné oproti dnešní době? Co je tam stejné? Poté se ptá žáků, zda znají postavu Ježíše. Co o ní vědí? Lektor žákům sdělí potřebné informace: Ježíš se narodil v Betlémě. Rodiče Josef a Marie. Když Ježíš dospěl, vybral si 12 mužů, se kterými chodil po Izraeli a vyprávěl lidem o Božím království a o tom, jak se k sobě mají navzájem chovat – že se mají mít rádi a dělat dobré skutky. Také uzdravoval nemocné a dělal zázraky.

Tvorba vlastní postavičky

- vytvoření vlastní postavy, doplnění kostýmů

Každý žák obdrží vlastní postavičku, které vytvoří kostým podle své představy tak, aby vypadala jako z Ježíšovy doby. Lektor dá žákům k dispozici různé pruhy látek a provázky a ukáže jim svou oblečenou figurku. Poté žáky vyzve, aby si své postavy navzájem představili (jak se jmenují, čím se živí, ...).

Scény z postaviček

- vytvoření velikonočních scén pomocí postaviček

Lektor rozdělí žáky do tří skupin. Každá skupina dostane název jedné scény (obrazu), kterou vytvoří pomocí svých postaviček. K dispozici budou mít i další materiál (kostky, látky,...), ze kterého mohou vytvořit potřebné rekvizity (stůl, stromy, sedadla, apod.)

Žáci v této fázi ještě nevědí, že se jedná o velikonoční příběh. Pohybujeme se zatím v obecné rovině.

1. scéna – Slavnostní večeře
2. scéna – Odpočinek v zahradě
3. scéna - Soud

Ježíš ve velikonočním příběhu

- doplnění scén o postavu Ježíše, vyprávění velikonočního příběhu

Lektor žákům sdělí informaci o tom, že v Izraeli byli lidé, kteří se chtěli Ježíše zbavit. Dobrá příležitost se jim k tomu naskytla v době velikonočních svátků, které přišel Ježíš se svými učedníky oslavit do města Jeruzaléma. Lektor sdělí žákům, že jim nyní ukáže, co se v Jeruzalémě stalo, a to díky obrazům, které vytvořili. Lektor přistupuje k jednotlivým scénám a postupně je doplňuje o postavy, které jsou v daném obraze důležité. Ptá se dětí, co se v jejich obraze změnilo a co se tam nyní děje?

1. scéna – Slavnostní večeře: lektor přidá postavu Ježíše, který umývá jednomu z učedníků nohy.

2. scéna – Odpočinek v zahradě: lektor přidá postavu Ježíše, kterého zatýkají vojáci.

3. scéna – Soud: lektor přidá postavu Ježíše a Piláta, případně i vojáky.

Po diskuzi žáků, co se v jejich obraze odehrává, dovypráví lektor danou událost:

1. scéna – Ježíšovi učedníci přichystali slavnostní večeři, na které se s Ježíšem všichni sešli. Ježíš na ní udělal jedno velké gesto – umyl učedníkům nohy. Chtěl tím vyjádřit svoji velikou lásku k nim, vyjádřit, že jsou jeho přátelé. Vyzývá i je, aby se k sobě chovali stejně, aby se nepovyšovali nad ostatní a vzájemně si vyjadřovali úctu a přátelství.

2. scéna – Ježíš se se svými přáteli odebral po večeři do Getsemanské zahrady, aby si zde odpočinuli. Když všichni usnuli, přišli Ježíše zatknout vojáci.

3. scéna – Vojáci odvedli Ježíše k soudu před Piláta, který byl římským prefektem – staral se o území Judey. Tento Pilát mohl Ježíše odsoudit k jakémukoli trestu. Židé, kterým Ježíš vadil, na něj tlačili, aby ho odsoudil. I když Pilát příliš nechtěl, nakonec jejich přání vyslyšel. Báł se, aby v jeho zemi nedošlo k nějakým vzpourám. Ježíše tedy odsoudil k trestu smrti.

Vstup do své postavy

- vcítění se do postavy a vyjádření jejích emocí

Lektor vyzve žáky, aby se vcítili do své postavy. Každý žák se postaví k obrazu, ve kterém je jeho postava umístěna a vyjádří, co si jeho figurka myslí/jaké emoce prožívá.

Návodné otázky pro lektora:

Jak se cítíte v okamžiku, kdy vám Ježíš umývá nohy?

Jak se cítíte v okamžiku, kdy vašeho přítele zatýkají vojáci?

Jak se cítíte v okamžiku, kdy je váš přítel před soudem a je odsouzen?

Ukřižování

- navození scény velikonočního příběhu ve vyprávění

Lektor vyzve žáky, aby si našli nějaké klidné místo a pohodlně se usadili, zavřeli oči a představili si, že se ocitli v Jeruzalémě. Lektor začne vyprávět:

Je jarní den. Právě stojíš v úzké uličce Jeruzaléma. Před sebou máš domek s dřevěnou brankou a bočním schodištěm. Takových domů je tu spousty. Ale tento ti připomíná ten tvůj. Tak rád bys do něj nyní vběhl a schoval se před vším tím hlukem a zmatkem, který tu v Jeruzalémě panuje a na který nejsi zvyklý. Žít bych tu nemohl(a), pomyslíš si. Všude je hluk a křik a také zápach z odpadků a zvířat. Najednou do tebe strčí nějaká žena a ty upadneš na udusanou hlínu, která je po nedávném dešti ještě trochu mokrá. Chceš jí něco říct, ale než se na něco zmůžeš, ztratíš ji v davu, který se teď žene úzkou uličkou mezi domy. Rychle se zvedáš a přidáváš se k lidem, kteří tě tlačí kupředu. Někdy muž ti šlápl na nohu, lituješ, že ses neschoval(a) do jednoho z domů, které míváte. Konečně se ocitneš na větším prostranství, kde se můžeš alespoň trochu nadechnout. Setřeš si pot z čela, který tam máš jednak kvůli vedru, ale také kvůli strachu. Vůbec nevíš, co se s tvým přítelem Ježíšem stalo, jen jsi slyšel, že ho vedou někam za město. Proto se opět vmísíš do davu, který jde tím směrem, aby ses něco dozvěděl(a). Konečně se po nějaké době dostáváš ven z města. Ohlédneš se a skrze bránu ještě zahlédneš zeď velkého honosného chrámu. Jsi za městem. Někdo z davu před tebou vykřikl, “vedou ho na Golgotu“. Dav houstne, stoupáš si na špičky a snažíš se zahlédnout alespoň něco. A najednou, jakoby se pod tebou zachvěla zem. Cítíli to i ostatní, nebo se ti to jen zdálo? A pak z ničeho nic tma, slunce se zcela zastínilo, a i když se rozhlížíš vzhůru na všechny strany, nikde jej nevidíš. Zničehonic cítíš velký chlad - ještě před chvílí ti bylo vedro, že jsi nemohl(a) ani pořádně dýchat a teď taková zima. Začneš se třást - chladem i strachem. Přetáhneš si šátek více přes ramena a schoulíš se do sebe Co se to děje?

Lektor vyzve žáky k tomu, aby otevřeli oči a zeptá se jich, co si myslí, že se stalo. Poté jen sdělí, že v době, kdy se po zemi rozhostila tma, Ježíš zemřel. Zpráva se rychle šířila mezi jeho přátele, kteří z toho byli velmi smutní. Mysleli si, že je to úplný konec. On to ale konec nebyl!

Zmrtvýchvstání

- navození scény velikonočního příběhu v roli

Lektor nyní předstoupí před žáky v roli jedné z žen, která šla v neděli ráno k Ježíšovu hrobu a říká:

Víte, co se právě stalo? Šla jsem ještě s dalšími ženami s vonnými mastmi brzy ráno k Ježíšově hrobu a už po cestě jsme si říkaly, kdo nám odvalí ten veliký kámen od vchodu, abychom Ježíšovo tělo mohly pomazat? Když jsme ale vzhlédly, viděly jsme, že je kámen již odvalen! Vstoupily jsme tedy dovnitř do hrobu, ale Ježíšovo tělo tam nebylo. Uviděly jsme tam ale mládence, který měl na sobě bílé roucho. Zděsily jsme se. Ten mládenec nám ale řekl: "Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřižován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. Ale jděte, řekněte učedníkům, zvláště Petrovi: 'Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.'"

Lektor vede s žáky diskuzi o tom, co slyšeli. Poté jim sdělí, že křesťané věří tomu, co se píše v Bibli, že Ježíš vstal z mrtvých. A právě o Velikonocích si tento příběh připomínají křesťané po celém světě, schází se v kostelích, modlí se a radují se.

Závěrečné rozloučení

- reflexe skrze vlastní postavičku

Lektor vyzve žáky k tomu, aby postupně po jednom vzali svoji postavičku, umístili ji doprostřed kruhu a odpověděli na otázku (můžete si vybrat jednu z dané varianty podle věku a schopnosti dětí):

1. Varianta – co se vám na dnešním programu nejvíce líbilo?
2. Varianta – co jste se dnes dozvěděli nového?
3. Varianta – co byste svojí postavičce popřáli (nebo za co byste jí poděkovali)?